

VATI HÍREK

LAKOSSÁGI TÁJÉKOZTATÓ

V. évfolyam 2. szám 2001. nyár

ÁTDALOLTUNK EGY ÉVTIZEDET

Pár évvel ezelőtt büszkén mondtuk magunkról, hogy a Külsővati Énekkar 1992-ben alakult 11 lelkes fiatalból. Mára elrepült az idő, hisz épp 10 éve énekelünk együtt: a kamasz lánykából ifjú hölgy lett, a gyermekből énekkaros. Mégis nagyon fontos nekünk ez az évforduló. Egyrészt arra készített, hogy a jövőbe tekintsünk, további célt tűzzünk ki magunk elé, de jó érzés visszanézi is, látni a magunk mögött hagyott éveket. Ezek az évek élményt, tapasztalatot, erőt, hitet adtak ahhoz, hogy bízzunk magunkban, s ha nem is mindig voltak felhőtlenek, segítettek a továbblépésben. Most sorolhatnám szerepléseink hosszú sorát, hogy hogyan nőttük ki falunkat és jutottunk el távoli tájakra is, megannyi rendezvény, ahol már mi vagyunk a "főszereplők", fiatalok, új kórustagok, akik már magukénak vallják énekkarunkat, mégsem teszem meg. Inkább engedjék meg nekem, hogy köszönetemet fejezzem ki mindazoknak, akik hittek bízattak, bátorítottak bennünket a nehéz időkben is. Shakespeare ezt írja: "Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell. Akit szeretünk, azt nem feledjük el." Így vagyunk mi is az alapító énekkarosokkal, azokkal, akik már rég nem laknak Külsővaton, vagy akik mindig kiálltak mellettünk, de már nem lehetnek közöttünk.

Emlékezzünk csak az első karácsonyi műsorra 1992-ben, ahol először léptünk a "közszerelés terére"; aztán egyházi és nemzeti ünnepeinkre, a nyárköszöntőkre. A görög, a belga estre, az ajkai, almádi szereplésekre, olasz estekre. Bárhol is volt fellépésünk és bármennyi is volt hallgatóságunk egy célunk volt és lesz is mindig: a lehető legtöbbet adni, nyújtani a zene segítségével. Azért meg kell jegyezni azt is, hogy egy ilyen múlthoz és eredményhez kellenek olyan emberek, akik a zene szeretetén túl, egymást megbecsülik, figyelnek társaikra, s ők a kórusunk tagjai. Egy jó közösségnek sok közös élmény kell, együttlét a próbákon, fellépéseken kívül, ami továbbviszi a szürke hétköznapi gondját. Erre külön ügyelünk, s minden évben egy hetet együtt töltünk nyáron. Ilyenkor apró ajándékokat adunk egymásnak. Ajándékot, amik nem kerülnek semmibe: egy jó szót, meghallgatást, megértést, feledtetni a rossz perceket és megtartani az emlékekben a szépet. Egy évforduló alkalmával azonban a jövőbe is tekintünk, célokat tűzünk ki magunk elé. Bízom abban, hogy terveinket, álmainkat valóra tudjuk váltani, s ehhez kapunk Önöktől elég erőt, bátorítást, biztatást.

Fekete Andrea

VILÁGJÁRÓ ISKOLÁSOK

A költségvetési megvonások miatt veszélybe került az 1998 óta tartó olaszországi testvériskolai kapcsolatunk további erősítése, hiszen biztos anyagi forrásra, önkormányzati támogatásra nem számíhattunk. Ezért „Ismét együtt” címmel íródott meg az a pályázat, amelyet iskolatámogató közalapítványunk a nemzetközi diákkapcsolatok témában nyert az Ifjúsági és Sport Minisztériumtól. Hihetetlennek tűnt az ISM pályázati értesítése, a 400.000 Ft támogatásról szóló levél. Ezt az összeget egészítette ki a közalapítványunk önrésze és a Megyei Önkormányzat pályázati támogatása, így létrejöhett a külsővati gyerekek kiutazása Azzano Decimoba.

Az ideai találkozás szerves folytatása volt a tavalyinak: tartalmában megvalósultak a nálunk megfogalmazódott gondolatok, amelyet a két iskola pedagógiai programjában található közös pontokra vonatkoztak. Így kapott kiemelt szerepet az Azzano-i iskola számítástechnikai termében szervezett gyakorlat, a közösségi játék, a sporttevékenység, a családi nap. Betekintést nyerhettek tanulóink az olasz iskolások tanórán kívüli tevékenységeibe, megismerhették környezetvédelmi munkájukat.

Csodálatos élményt nyújtott a két egésznapos kirándulás a páratlanul szép Velencébe és a csodálatos tengerparti Caorleba. Kimondottan nagy vendégszeretet fogadta 27 fős csoportunkat az Alpinik házában, ahol minden étkezés a „régis ismerősök”, a nálunk járt szülők segítségével zajlott.

Többször megtisztelt minket jelenlétével a város polgármester helyettese, aki búcsúzáskor a következő évi találkozás fontosságát hangsúlyozta. Bizonyára ezt érzik a program résztvevői is, hiszen a másik nép kultúráját, életmódját, szokásait, gondolkodás módját és értékrendjét csak személyes kapcsolatokon keresztül lehet igazán megismerni, így tapasztalható meg a nyelvtanulás fontossága is.

Talán a következő év is rejt magában találkozási lehetőséget, mert ez a kapcsolat már komoly megőrzendő érték, amelyet a gyermekek érdekében feltétlenül ápolni kell.

Győrök Violetta

Raffel-nap

„Immár ötödik alkalommal rendez meg ez az iskola a Raffel-napot, mellyel emléket állít Raffel Mihály földbirtokosnak, a jó szándékú adakozónak. Annak az embernek, aki vagyonával járult hozzá, hogy Külsővaton méltó körülmények között valósuljon meg az alapfokú oktatás. Ő tudta, hogy egy község fennmaradásának és fejlődésének a kulcsa a tanítók kezében van.” – kezdte az ünnepi beszédét. **Bauer Nándorné dr.**, a Veszprém Megyei Pedagógiai Intézet igazgatónöje. Visszaemlékezve a korábbi időkre megállapította, hogy „a külsővati oktatásnak voltak kiemelkedően szép évei, és kevésbé eredményesek is. **Győrök Violetta** öt évvel ezelőtt egy hullámvölgyben vergődő intézmény vezetését vette át. Az igazgatónő minden erejét és idejét a rábízott intézmény felvirágoztatására fordította.

Öt év távlatából láthatjuk, hogy a tantestület törekvése eredményes volt. A tornatermet zuhanyozós öltözővel felújították, az épületeket karbantartották, korszerű gázfűtést vezettek be, logopédiai foglalkoztatót, és számítástechnikai termet alakítottak ki.

A Megyei Pedagógiai Intézet szakmai figyelmé Külsővat felé fordult. Szolgáltatásaikkal igyekeztek segíteni az intézmény megmentését, majd a mai kor által megkövetelt korszerű módszerek, eljárások, mérési technikák bevezetését. Hosszan lehetne sorolni azt a sok szakmai eredményt, amit ez az iskola az elmúlt öt esztendőben felmutatott.

Az, hogy gyermekeknek örömet okozzon a tudás megszerzése, önökön is múlik – mondta a szülőknek a szónok, aki a gyermeket egy szép virághoz hasonlította, amelynek a gyökere a család. A pedagógus segíti, hogy minél szebb és több virágot bontson ki, de ha a gyökereknél valami baj van, akkor ott szép virágot sem várhatunk. Beszéde végén kiemelte, hogy „büszke lehet magára az a község, ahol hatékony iskola működik, és kérte, hogy vigyázzanak rá, mert ez ma egy nagyon komoly érték. Ilyen értéket hosszú és kemény munkával lehet csak megteremteni.

Az ünnepséget a nagyszámú érdeklődő mellett jelenlétével megtisztelte **Dr. Kovács Zoltán** országgyűlési képviselő, **Dr. Boross Imre** a nap névadójának dédunokája, valamint a Raffel család számos leszármazottja is. Az iskola kiállított képgyűjteménye az emlékek felelevenítését is szolgálta az osztálytalálkozót tartó korábbi évfolyamok öregdiákjainak.

Hardi Péter

Iskola a határon

Nem, nem az Ottlik Géza tolla által halhatatlanná vált községi katonai nevelőintézetéről lesz most szó, ez az iskola két megye, Veszprém és Vas találkozásánál fekszik, a kilencszáz lelkes Külsővaton.

Itt hangzott el a következő mondat:

– Hosszú távon nem látom az iskola jövőjét.

A kijelentés **Lengyel László** polgármester szájából származik. Fehér asztal mellett mondta, amikor az iskola évenként megrendezett Raffel-napi rendezvényét követően beszélgettünk.

Az ünnepségen amúgy nem szólalt meg. Beszélt az iskola igazgatónöje, a megyei pedagógiai intézet vezetője, a választókerület országgyűlési képviselője, az iskolát támogató alapítvány elnöke. De ő nem. Nyíltan vállalja az iskola iránt érzett ellenszenvét.

Nyíltan beszél nekem is. Azt mondja, az iskola maga alá temeti a falut. Hiszen a gyerekek száma egyre fogy, a költségek egyre magasabbak. El kellene tehát végre döntenie a falunak, mi a fontosabb. A járdák, az utak, a szennyvíz, a temetőbővítés. Ezekkel áll szemben az iskola. Mert vagy az előzőekre költik a bevételeket, vagy az utóbbira. A kettő együtt nem megy.

Szerinte. Mert az iskola igazgatónöje, **Győrök Violetta** másképp látja.

Amikor öt évvel ezelőtt átvette az intézmény irányítását, az oktatás színvonala alacsony volt. Nem ő állította ezt, hanem a hivatalos felmérést végző szakemberek. Alacsony színvonalú és szegényes.

Bizonyítani akarta, hogy tervei életképesek, lehet működtetni úgy kistelepülési iskolát, hogy az odajáró diákok számára kaput nyit a világra, ráadásul a települést sem hozza lehetetlen anyagi helyzetbe.

Számítógépekről álmodott, **tornateremről, amely nem életveszélyes, beszédjavító foglalkozásról, segítségéről az írással-olvasással küszködő gyermekek számára.**

A tervek szépek, de honnan lesz rájuk pénz? Mert a központi költségvetésből, no meg a község által csöpögtetett pénzből ilyesmire nem telik. Megnézte hát, van-e más forrás.

S lám, talált. Például az iskola épületét a falura hagyományozó Raffel Mihály leszármazottjait, akik nem sajnáltak a zsebükbe nyúlni, sőt alapítvány létrehozásával másokat is adakozásra ösztönözni, a Magyar Nemzeti Bankot, amelytől leselejtezett, ám oktatási célra még nagyszerűen használható számítógépet kaptak. De kamatoztatta a település talján kapcsolatait is, a diákok immár rendszeresen utaznak Olaszországba.

S ha az iskola jó híre terjed, biztos, hogy a környező, már eliskolátlanodó településekről is ide íratják a szülők a gyerekeket, reménykedik, nem Celldömölkre. S így már az iskola sem lesz olyan drága, hiszen több tanuló után több támogatás jár.

– Egy biztos – jelenti ki, miután végigvezetett az intézményen. – Ennek az iskolának van jövője.

(Szabad Föld cikke nyomán)

Külsővatról Csíksomlyóra

Bali Tibor plébános úr, és **Csikós Klára** csíkszeredai tanárnő szervezésével zárandokcsoport vett részt az évezred első csíksomlyói búcsúján. Most visszhangozták először a Csíki hegyek Külsővat község nevét, amikor a hangosbmondón köszöntötték a 70 fős társaságot. A változatos időjárás, – az erős napsütéstől a jégesőig –, és a hosszú gyaloglás sem csökkentette azt a testi és lelki erőt, amellyel a hosszú utazás után a községtáblával és az egyházi zászlókkal felérkeztünk a búcsú helyszínére. Minden fizikai megterhelést felejtettünk annak a szentmisének a lelkijére, amelyen többszázezer honfitársunkkal együtt vehettünk részt. A székelyek és a csángók két-három napos gyaloglás után érkeztek Csíksomlyóra, de volt olyan magyar, aki kerékpáron tette meg az utat Budapestről, vagy repülővel a tengerentúlról.

A pünkösdi ünnepeket Erdélyben töltöttük, megismerve a történelmi nevezetességeket és a csodálatos természeti adottságokat. Mádéfalva, Gyergyószentmiklós, Szováta, Székelyudvarhely, Marosvásárhely, Kolozsvár neveit és nevezetességeit már olvasmányainkból ismerhettük, de sokunknak most volt lehetősége ezeket közelebbről is megismerni. A Gyilkos tó és a Békás szoros lélegzetelállító szépségét csak gyalog lehetett igazán megcsodálni.

Megtisztelő volt számunkra, hogy a pünkösdi diákmisé plébánosunk tarthatta Csíkszeredán a zsúfolásig megtelt templomban. Kapcsolatainkat az ott élő magyarokkal nemcsak a sok közös program erősítette, hanem az is, hogy **Pénzes József** csíkszeredai plébános úr jóvoltából családok kitérőt vendégszeretetét élvezhettük.

Farkaslakán megkoszorúztuk Tamási Áron síremlékét, ezzel tisztelegtünk a nagy magyar, erdélyi író emlékének. Korondon a híres kerámiák mellett sok népművészeti tárgy is gyönyörködtette a szemünket, amikből jócskán vásároltunk is.

Visszafelé Budapesten egy kis reggeli városligeti nézelődés és gyógyfürdőzés után folytattuk hosszú utunkat a bándi udvarház hangulatos fogadója egy kiadós búcsúebédre. A mindvégig jó hangulatú kirándulás végén a külsővati templomban mondtunk hálát földi és égi segítőinknek, hogy utazásunk sok élménnyel gazdagított bennünket. A hívők megerősítést kaptak, akiknek ez volt első nagyobb vallási eseménye, azok előtt újabb távlatok nyíltak meg. Mindannyian úgy éreztük, hogy ezentúl minden évben ott szeretnénk tölteni a Pünkösdöt.

Aczél Péter

MEGYÉK NAPJA ÓPUSZTASZEREN

A Feszty-körképről sokat hallhattunk, olvashattunk, sőt gyakran láthattuk újságokban, és a tévében is. Mégis a nagy köralakú épület közepéről körül tekintve a meglepetéstől és csodálattól eláll a lélegzetünk. A honfoglalás korába kerülünk vissza, amelyet a különböző hanghatások csak tovább fokoznak. A 120 méter hosszú és 15 méter magas hatalmas festmény a térben tovább folytatódik, észrevétlenné téve hol fejeződik be a kép, és hol kezdődnek a díszletek. Nem is lehetett volna méltóbb helyen felállítani ezt a csodálatos alkotást, mint, ahol Anonymus szerint „itt ejtették meg a szerét az ország egész dolgainak”.

Ópusztaszeren választották helyszínéül már harmadik alkalommal az ország megyéinek képviselői, hogy együttes ülést tartsanak, és együtt ünnepeljék a Hunniálist. A Millennium évében a Történelmi Szoborparkban minden megye szobrot állított valamelyik nagy magyar vezetőnek. Veszprém megye **Diénes Attila** szobrászművész által I. András királyt örökítette meg, akit 1046-ban koronáztak meg, és az általa alapított tihanyi apátságban temették el, ahol a máig látható díszes sírkő alatt pihen. A szobrot **Kuti Csaba** a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke avatta fel, **Mádl Ferenc** Köztársasági elnök, és **Stumpf István** Kancelláriaminiszter jelenlétében. Az ünnepség után az Aranybulla pecsétjének hatalmas másolatával zárták le azt az üreget, amelyben minden megye elhelyezte az utókor számára azokat a doku-

mentumokat, amelyekkel üzeni kívánt a jövő nemzedékének.

Kuti Csaba elnök és Diénes Attila szobrászművész I. András szobrát felavatja

*Foto K.Z.
-l-r*

Az irgalmasság, a mindennapokban vállalt szolidaritás

Az egyház elsődleges feladata az evangelizáció, de nem feledkezhetünk meg a felebaráti szeretet parancsából fakadó karitatív tevékenységről sem. Nem mehetünk el közömbösen a segítségre szorulókkal mellett. A világunkban zajló eseményekre és folyamatokra válaszolva a Magyar Katolikus Egyház arra hív mindnyájunkat, hogy forduljunk testvéri szeretettel embertársaink felé, mert segíteni öröm, "Jót tenni jó".

Szeressétek az öregeket!

Az elmúlt évben hagyományteremtő szándékkal az önkormányzat képviselőtestülete megrendezte az Idősek Napját.

Nagy sikerrel.

Ebben az évben, október 6-án is összegyűlt a falu idősebb korosztálya, elfogadva az önkormányzati meghívást.

Igazán kedves, a megleghangú köszöntések mellett, figyelmes fogadtatásban volt részünk.

Köszöntötte az ünnepeltek a falu apraja-nagyja.

Óvodás, iskolás, fiatal szerepelt a műsorban.

Könnyes szemmel, megindultan, elérzékenyülve néztük, hallgattuk unokáink, gyermekeink műsorát.

Köszönjük Nektek kedves fiatalok a szeretetteljes estét, a jó hangulatot, törődést, az örömkönyveket.

Finom volt a vacsora, ízletes, bőséges.

Sokat fáradtatok, de elfelejtettétek a fáradtságot, ha ránk néztetek, és éreztétek, hogy nagy-nagy örömet szereztek nekünk az együtt töltött órákkal.

Isten fizessen meg a jószágotokért.

Polgármesterünk gondoskodott a jó hangulatról, táncosok fellépéséről, zenéről, nótáról...

Kár hogy a meghívottak egy része nem élt a lehetőséggel, nem jött el közösen ünnepelni.

Még most is fülembé cseng egy kis „előadóművész” Láng Hajni versmondása.

Szóval nem lehet elmondani az élményt ami szívünkbe markolt, ami azt súgja nekünk: Ti szerettétek az öregeket.

Mindannyiunk örömeire közöljük a szép verset.

Pethő Gyuláné

Obecsei István:

Szeressétek az öregeket

Nagyon szépen kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.

A reszkető kezű ősz apákat,

A hajlott hátú jó anyákat...

A ráncos és eres kezeket,

Az elszürkült sápadt szemeket...

Én nagyon kérlek titeket,

Szeressétek az öregeket.

Simogassátok meg a deres fejeket,

Csókoljátok meg a ráncos kezeket.

Öleljétek meg az öregeket,

Adjatok nekik szeretetet.

Szenvedtek ők már eleget,

Én nagyon kérlek titeket,

Szeressétek az öregeket.

Ne tegyétek őket szűk odúba,
Ne rakjátok őket otthonokba.
Hallgassátok meg panaszukat,
Enyhítsétek meg bánatukat.
Legyen hozzájuk szép szavatok.
Legyen számukra mosolyotok.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.

Ők is sokat küzdöttek értetek,
Amíg felnevelkedtetek.
Fáradtak ők is eleget,
Hogy ti módosabbak legyetek.
Ők is elfogadtak titeket,
Mikor Isten közéjük ültetett.
Azért én kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.

Ha majd az örök szeretet
Elhívja őket közületek,
Ti foglaltok el a helyüket,
Mert ti lesztek az öregek.
S mindazt, mit nekik tettetek,
Azt adják nektek a gyermekek.
Azért előre intelek titeket,
Szeressétek az öregeket.

